ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΦΡΙΚΗΣ **ΤΟΥ J. A. ARENNES**

ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΣΚΟΤΩΜΕΝΟΥ

ΠΙ πολλὲς ὧρες εἶχαν συζητήσει τὸ ἔγκλημα ποὺ σχεδίαζαν οἱ δυὸ κακοῦργοι. Εἶχαν κανονίσει πειὰ καὶ τὶς τελευταίες λεπτομέρειές του : Θᾶμπαιναν μαζὺ στὸ κατάστημα τοῦ Κινέζου. Πρῶτος ὁ Σάμ, σὰν πιὸ μικρός, θὰ ζητοῦσε ἀπὸ τὸν Κινέζο νὰ τοῦ ζυγίση μιὰ οὐγγιὰ κανέλλας. Καὶ τότε ὁ Τζόε, σὰν πιὸ μεγάλος, θᾶβρισκε εὐκαιρία καὶ θᾶχωνε τὸ μαχαῖρι του στὴ ράχι τοῦ ἀνυπόπτου καταστηματάρχου !...

Προχώρησαν ὕστερα οἱ δυὸ κακοῦργοι στὴ ρύθμισι καὶ τῶν ἄλλων λεπτομερειῶν. Ἔπρεπε νὰ ξέρουν ἀπὸ πρὶν τί ἀκριβῶς θᾶκανε ὁ καθένας τους. Γιατί σὲ κάτι τέτοιες περιστάσεις δὲν μπορεῖ κανένας νὰ βασίζεται στὶς ἐμπνεύσεις τῆς στιγμῆς. Ἐπικρατεῖ πάντα τότε μιὰ τυραννία, μιὰ ἀόριστος σαστιμάρα, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ προκαλέση γκάφες, ποὺ ἀφήνουν ἴχνη καὶ ποὺ προδίνουν...

Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως κι' ὁ Σάμ κι' ὁ Τζόε ἦσαν σίγουροι πὼς δὲν θᾶκαναν καμμιὰ ἀπολύτως γκάφα. Τόσο εἶχαν συζητήσει τὶς λεπτομέρειες τοῦ ἐγκλήματός τους. Κι' ἡ μοιρασιὰ θὰ γινόταν ἐκείνη τὴ στιγμή, μέσα στὸ μαγαζί, γιὰ νὰ φύγουν χωριστὰ κατόπιν ὁ καθένας τους καὶ νὰ μὴ φανοῦν πουθενὰ μαζὺ οἱ δυὸ τους γιὰ πολὺν καιρό...

Δὲν θᾶφηναν ὡστόσο ἀμέσως γιὰ ταξεῖδι. Γιατί ἡ ἀστυνομία ὑποψιάζεται πάντα ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ξαφανίζονται ξαφνικά, μόλις γίνει κανένα ἔγκλημα... "Α, δὲν ἦσαν ἀρχάριοι ἐκεῖνοι, ὁ Σάμ κι' ὁ Τζόε.... Θᾶμεναν στὴν ἴδια πόλι, θὰ πήγαιναν πάλι στὰ ἴδια κέντρα κάθε βράδυ..., ἀλλὰ χωριστὰ ὅμως... Ἔτσι καὶ μὲ τὸ ἀδιάφορο ὕφος τους, ἡ ἀστυνομία σίγουρα θὰ γελιόταν...

Ἀφήνουμε κιόλας ὅτι θὰ ἐξακολουθοῦσαν γιὰ κάμποσο καιρὸ ἀκόμα νὰ πίνουν «βερεσὲ» στοὺς ταβερνιάρηδες !... Εἶνε ἐπικίνδυνο πάντα νὰ κάνη κανένας σπατάλες ἐπιδεικτικές, ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἔγκλημα....

. . . . . .

Ὅταν ἦρθε ἡ ὡρισμένη ὥρα, οἱ δυὸ κακοῦργοι ἔκαναν τὸ ἔγκλημά τους, ὅπως τὸ εἶχαν σχεδιάσει....

. . . . . .

Στὶς ἐννιάμισυ τὸ πρωΐ, τῆς ἑπομένης ἡμέρας, ὁ τοκογλύφος καὶ πλουσιώτατος καταστηματάρχης μπάρμπα - Τσέγκ, ὁ Κινέζος, βρέθηκε νεκρός, μέσα στὸ παντοπωλεῖο του !...

Τὸν βρῆκαν ξαπλωμένο κάτω, ἀνάμεσα σ' ἕνα βαρέλι μὲ ταστὰ ψάρια καὶ σὲ μιὰ κάσσα μὲ ξερὲς κόκκινες πιπερές.

Τὰ ἄψυχα μάτια του ἦσαν ὀρθάνοιχτα. Τὸ ἕνα δηλαδή, τὸ ἀριστερό, γιατί τὸ δεξὶ ἦταν μισόκλειστο... Ὁ Σάμ, σὰν πιὸ πονόψυχος ἀπὸ τὸν Τζόε, προσπάθησε μετὰ τὸ φόνο νὰ κλείση τὰ μάτια τοῦ Κινέζου νεκροῦ... Τὰ φοβόταν κιόλας, καθὼς τἄβλεπε νὰ γυαλίζουν ἀπαίσια...

Μὰ ἐνῶ τὸ δεξὶ μάτι ἔκλεισε, μισόκλεισε τελοσπάντων, εὔκολα, τὸ ἀριστερὸ δὲν ἔκλεινε... Ἔδειχνε μιὰ μοχθηρή, μιὰ χαιρέκακη ἀντίστασι, καὶ δὲν ἐννοοῦσε νὰ κλείση μὲ κανέναν τρόπο : Τὸ βλέφαρο ἀνασηκωνόταν πάλι σὰν λαστιχένιο, κάθε φορὰ ποὺ ὁ Σάμ τὸ κατέβαζε !...

Στὴν ἀρχὴ ὁ Σάμ νόμισε πὼς ὁ τοκογλύφος παντοπώλης δὲν εἶχε πεθάνει..., παρὰ κρατοῦσε ἀνοιχτὸ τὸ ἕνα μάτι, γιὰ νὰ παρακολουθῆ τὶς κινήσεις τῶν δολοφόνων του. Γρήγορα ὅμως βεβαιώθηκε ὅτι εἶχε πεθάνει γιὰ καλά : Οὔτε ἡ καρδιὰ χτυποῦσε πειά, οὔτε καὶ τὸ αἷμα κυλοῦσε ἀπ' τὴ βαθειὰ πληγή, τὴν ὁποία τὸ μαχαῖρι τοῦ Τζόε εἶχε ἀνοίξει στὴ ράχι τοῦ θύματος !...

Μόλις ὁ Τζόε ἔχωσε τὸ μαχαῖρι του ἐκεῖ στὴ ράχι τοῦ θύματος, ἔτρεξε ἀμέσως νὰ κλείση τὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ... Ἦταν νύχτα, βέβαια, μὰ ἡ κίνησι ἐξακολουθοῦσε ἔξω στὸ δρόμο... Κλείδωσε λοιπὸν καλὰ καὶ γύρισε μέσα πάλι. Τότε ἀκριβῶς πέτυχε καὶ τὸν Σάμ, σκιφτόν, ἐπάνω στὸ ξαπλωμένο πτῶμα, νὰ προσπαθῆ μάταια νὰ κλείση τὸ ἀριστερὸ βλέφαρο τοῦ σκοτωμένου...

—"Αἴντε ἀπὸ κεῖ, χαμένε !... μούγκρισε χαμηλὰ ὁ Τζόε, σκουντῶντας τὸν Σάμ. Τί πονοκεφαλᾶς μὲ παρόμοιες ἀηδίες ;... Τί μᾶς νοιάζει ἐμᾶς, ἂν ὁ Κινέζος ταξειδεύει τώρα γιὰ τὴν κόλασι μὲ ἀνοιχτὰ ἢ κλειστὰ τὰ μάτια του ;...

Ἔπειτα ὁ Τζόε, ἐξακολουθῶντας νὰ μουρμουρίζη δυσαρεστημένος— δὲν καταλάβαινε γιατί ὁ σύντροφός του ἔχανε ἔτσι τὸν καιρό του — τράβηξε πρὸς τὸν πάγκο. Ἄδειασε ὅλα τὰ συρτάρια, καὶ γυρίζοντας ξανὰ στὸ σκοτωμένο, ἔψαξε ὅλες του τὶς τσέπες. Ἀφοῦ μάζεψε ἔτσι ὅ,τι χρήματα καὶ κοσμήματα βρῆκε, ἔσβησε τὸ φῶς τοῦ μαγαζιοῦ.

Πέρασαν κι' οἱ δυὸ τους τότε μέσα στὸ πλαγινὸ δωμάτιο, ὅπου ἦταν ἡ κρεββατοκάμαρα τοῦ σκοτωμένου. Ἐκεῖ, μὲ λιγώτερη βία καὶ περισσότερη ἄνεση, ἔψαξαν παντοῦ. Βρῆκαν ἀρκετὲς δεσμίδες ἀπὸ χαρτονομίσματα κι' ἄρχισαν νὰ τὰ μοιράζονται.

Ὁ Τζόε, καθ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς μοιρασιᾶς, εἶχε βγάλει τὸ περίστρατό του καὶ τὸ κρατοῦσε στὸ χέρι του. Ὁ Σάμ πάλι, ποὺ πίστευε στὰ φαντάσματα, συμβούλευε νὰ τελειώνουν γρήγορα : Τὸ ἕνα μάτι τοῦ σκοτωμένου ἐξακολουθοῦσε νὰ μένη ἀνοιχτό, κι' αὐτὸ ἦταν πολὺ κακὸ σημάδι !...

Ξαφνικά, ἀκούστηκαν τὴ στιγμὴ ἐκείνη δυνατοὶ χτύποι στὴν ἐξώπορτα. Οἱ δυὸ δολοφόνοι τινάχτηκαν ἔντρομοι καὶ στήλωσαν τ' αὐτιά τους. Ἄκουσαν κάποιον νὰ φωνάζη τὸν Τσέγκου, μὲ θυμωμένη φωνή. Κι' ἀναγνώρισαν κα' οἱ δυὸ ποιός ἦταν αὐτὸς ὁ κάποιος, ἀπὸ τὴ φωνή του : Ἦταν κάποιος Ὁλλανδός, κοκκινομάλλης, ἀχρεῖο ὑποκείμενο κα' αὐτός. Εἶχε στὴν κατοχή του μερικὰ πολύτιμα κοσμήματα, χωρὶς νὰ ξέρη κανένας ποῦ καὶ πῶς τὰ βρῆκε. Καὶ μέρες τώρα ἔψαχνε νὰ βρῆ ἀγοραστὴ ἢ κλεπταποδόχο, γιὰ νὰ τοῦ τὰ πουλήση κρυφά !

Ὁ Τζόε κι' ὁ Σάμ ἐξακολουθοῦσαν νὰ λαχανιάζουν βουβοί. Ἄκουγαν τὸν Ὁλλανδὸ ἀπ' ἔξω, νὰ βρίζη καὶ νὰ φωνάζη. Ἀπ' τὶς βρισιὲς αὐτὲς κατάλαβαν ὅτι ὁ Κινέζος τοκογλύφος τοῦ εἶχε δώσει ἀκριβῶς γι' αὐτὴ τὴν ὥρα ραντεβοῦ, ἴσως γιὰ νὰ συμφωνήσουν τὴν ἀγοραπωλησία τῶν κοσμημάτων. Καὶ θυμωμένος τώρα ὁ Ὁλλανδός, γιατί εὗρισκε κλειστὸ τὸ μαγαζί, ἔβριζε ἀπ' ἔξω τὸν Κινέζο !...

—Αὐτὸν λοιπὸν περίμενε ὁ Τσέγκ !... μουρμούρισε ὁ Τζόε. Γι' αὐτὸ βρίσκεται καὶ πάνω σ' αὐτὸ τὸ τραπέζι ἕνας δίσκος μ' ἕνα μπουκάλι «Τζίν» καὶ μὲ σπάνια πούρα !...

—"Αν ἐρχόμαστε μιὰ ὥρα ἀργότερα !... μουρμούρισε μελαγχολικὰ ὁ Σάμ.

Τοῦ Τζόε τὰ μάτια ἄστραψαν καὶ μούγκρισε :

—"Αν ἐρχόμαστε μιὰ ὥρα ἀργότερα, θὰ βρίσκαμε ἐδῶ καὶ τὰ κοσμήματα τοῦ Ὁλανδοῦ !... Κι' αὐτὰ ἀξίζουν, μοῦ φαίνεται, περισσότερο ἀπ' ὅλα ἐτοῦτα τὰ παλημμικροπραγματάκια !...

Συγχρόνως χτύπησε τὴ γροθιά του μὲ μανία ἐπάνω στὸ γραφεῖο τοῦ τοκογλύφου.

Ξαφνικά, κι' ἀπὸ σύμπτωσι, κάποιο ἐλατήριο λειτούργησε τότε — μὲ τὸ χτύπημα τῆς γροθιᾶς — καὶ μιὰ μυστικὴ θήκη τοῦ γραφείου ἄνοιξε. Φάνηκαν ἀμέσως μερικοὶ πολύτιμοι λίθοι, οἱ ὁποῖοι ἀστραποβολοῦσαν.

—Νὰ κ.' ἄλλα ! εἶπε ἄγρια ὁ Τζόε. Τὰ βρῆκα ὅμως ἐγὼ αὐτά... Βγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὴ συμφωνία μας τῆς μοιρασιᾶς, καὶ θὰ πάρω ἐγὼ τὰ δυὸ τρίτα καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐσύ !...

Ὁ Σάμ ἔσκυψε τὸ κεφάλι, χωρὶς νὰ τολμάη νὰ διαμαρτυρηθῆ. Ἔνοιωθε καλὰ πὼς ὁ Τζόε πρόθυμα θὰ σκότωνε καὶ τὸν ἴδιο, γιὰ νὰ ὠφεληθῆ αὐτὸς ὅλα τὰ κέρδη τοῦ ἐγκλήματος. Κι' ἂν δὲν τἄκανε ὥς τὴν ὥρα ἐκείνη αὐτό, φοβόταν ἀσφαλῶς μήπως βροῦν τὴν ἑπομένη καὶ τὸ πτῶμα τοῦ Σάμ... Καὶ τότε θὰ μάντευαν οἱ ἀστυνομικοὶ ἀμέσως ποιὸς ἦταν ὁ δολοφόνος !....

—Τί λές ;... Πίνουμε κανένα Τζίν, πρὶν φύγουμε ; πρότεινε ὁ Σάμ, γιὰ νὰ καθησυχάση τὸν ἐξαγριωμένο Τζόε.

—Πίνουμε ! παραδέχτηκε ἐκεῖνος. Μὰ μόνο δυὸ γουλιές !...

Ἄδειασαν κάνα - δυὸ ποτήρια ὁ καθένας τους, μὲ δίψα. Κάθησαν ὕστερα κοντὰ στὸ τραπέζι κι' ἤπιαν ἀπὸ ἄλλο ἕνα ποτηράκι. Μιὰ ἀλλόκοτη ἱκανοποίησι ἀνακούφισε τὰ κορμιά τους.

Ἑτοιμαζόντουσαν νὰ πιοῦν κι' ἀπὸ ἄλλο ἕνα ποτηράκι... Μιὰ κατσαρίδα ὅμως περπάτησε τὴ στιγμὴ ἐκείνη στὸ τραπέζι... Κι' ὁ Τζόε ἔκανε ν' ἀπλώση τὸ χέρι του γιὰ νὰ τὴν διώξη... Μὰ δὲν κατώρθωσε νὰ τὸ κουνήση ἀπὸ τὴ θέσι του !....

Τόσο μουδιασμένο ἦταν τὸ χέρι του, ὥστε τοῦ φαινόταν σὰν ἐντελῶς ξεκολλημένο ἀπὸ τὸ κορμί του.

Μιὰ ἀπαισία βλαστήμια βγῆκε ἀπὸ τὰ χεῖλη του καὶ τὰ μάτια του— ἔντρομα—καρφώθηκαν στὸ μπουκάλι μὲ τὸ Τζίν.

Ἐντωμεταξὺ κι' ὁ Σάμ προσπαθοῦσε κα' αὐτὸς νὰ σηκωθῆ... Μὰ ἔμενε σὰν μουδιασμένος, σὰν παράλυτος, ἀκίνητος, στὸ κάθισμά του...

Κυττάχτηκαν κι' οἱ δυὸ τους τότε, μ' ἔκφρασι ἀτεράγραπτης ἀγωνίας. Θιμήθηκαν τὸν Ὁλλανδό, τὸν ὁποῖο περίμενε ὁ σκοτωμένος. Κύτταξαν τὸ μπουκάλι πάλι. Καὶ πάλι ξανακυττάχτηκαν : Εἶχαν καταλάβει πειά !... Τὸ Τζὶν ἦταν δηλητηριασμένο !... Εἶχε ρίξει μέσα δηλητήριο ὁ σκοτωμένος, ἀχρεῖο ὑποκείμενο κι' αὐτός, γιὰ νὰ φαρμακώση τὸν Ὁλλανδό ! Γιὰ νὰ τὸν σκοτώση καὶ νὰ τοῦ κλέψη τὰ κοσμήματα, τὰ ὁποῖα τοῦ εἶχε προτείνει ν' ἀγοράση δῆθεν !...

Θέλησαν οἱ δυὸ κακοῦργοι νὰ μιλήσουν. Δὲν μπόρεσαν ὅμως !...

Κατάλαβαν ὅτι ἦσαν καταδικασμένοι νὰ πεθάνουν ὁριστικά...

Τὰ σπλάγχνα τους καιγόντουσαν.... Ἀφροὶ αἱματωμένοι ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ χεῖλη τους... Καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ ἑτοιμοθάνατος πειὰ Σάμ, κύτταξε μὲ φρίκη τὸν ἑτοιμοθάνατο ἐπίσης Τζόε.... Καὶ κλείνοντας τὸ ἕνα μάτι του, κάρφωσε τὸ ἄλλο στὰ μάτια τοῦ συντρόφου του...

Ὁ Τζόε κατάλαβε : Ὅλα ἐκεῖνα τοὺς συνέβαιναν, γιατὶ τὸ θέλησε ὁ σκοτωμένος... ὁ σκοτωμένος ἐκεῖνος, ποὺ δὲν ἐννοοῦσε νὰ κλείση τὸ ἀριστερό του μάτι !...

Τὴν ἑπομένη τὸ πρωΐ, βρῆκαν στὸ μαγαζὶ τὸ πτῶμα τοῦ τοκογλύφου. Καὶ μέσα στὴν κρεββατοκάμαρά του, βρῆκαν τὰ πτώματα τῶν δυὸ δολοφόνων του, φριχτὰ παραμορφωμένα, ἀπ' τὴν ἐπιθανάτιο ἀγωνία.....